

Pécsbányatelep, 1902. április 20. – Budapest, 1963. március 19.

Bányászcsaládból származott. 1921-ben, a középiskola elvégzése után a pécsi gombgyárban dolgozott, majd egy pécsi újság munkatársa lett. A Tanácsköztársaság idején, a Vörös Hadsereg diákszázadában részt vett a felvidéki hadjáratban. 1921-1922-ben a Pécsi Püspöki Jogakadémia hallgatója. 1922-től 1931-ig megszakításokkal a soproni Magyar Királyi Bányászati és Erdészeti Főiskola erdőmérnöki szakára járt, de tanulmányait nem fejezte be, mert belépett a Sopron Vármegye című lap szerkesztőségébe. 1925-től az újság szerkesztője volt; 1929-től a Sopron megyei Népujság felelős szerkesztője. 1938 augusztusában Budapestre költözött, a Magyar Nemzet és a Mai Nap munkatársa lett, írt a Független Magyarországra is. 1942-ben részt vett a Magyar Történelmi Emlékbizottság tevékenységében. 1944-ben lépett be a Független Kisgazdapártba. Németellenes magatartása miatt 1944. március 19-én a Gestapo letartóztatta, 1944. március 25-étől 1945. május 5-ig Oberlanzendorban, majd a mauthauseni koncentrációs táborban volt. Hazatérte után a Magyar Nemzet főmunkatársa lett. 1945. június 24-én beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1947. október 7-étől a budapesti törvényhatósági bizottság tagja, november 4-től Győr-Moson és Sopron vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselő. 1945. december 18-ától az FKGP újságírócsoportjának az elnöke. 1946-ban az Igazság című kisgazdapárti hetilap főszerkesztője. 1946. szeptember 7-én bekerült az FKGP Országos Intézőbizottságába. 1947. február 5-én Nagy Ferenc miniszterelnökhöz írt levelében bejelentette, hogy kilép az FKGP-ből. Néhány hónap múltán Balogh páterhez csatlakozott, vele együtt alakította meg a Független Magyar Demokrata Pártot, amelynek alelnöke és képviselőjelöltje lett. 1947. augusztus 31-én országgyűlési képviselővé választották, nagy-budapesti mandátummal igazolták; élete végéig képviselő maradt; a Magyar Függetlenségi Népfront nagy-budapesti, majd Baranya megyei illetve a Hazafias Népfront Baranya megyei listájáról került be a törvényhozásba. 1948–1950 között a Magyar Vasárnap című hetilapot már a Rákosi-féle politikai elfogadása szellemében szerkesztette. 1951. december 14-étől 1958. november 26-ig az Elnöki Tanács tagja volt. 1949. február 1-jén a Független Magyar Demokrata Párt képviseletében bekerült a Magyar Függetlenségi Népfront Ideiglenes Országos Tanácsába, 1954. október 24-étől a Hazafias Népfront Országos Tanácsa Elnökségének a tagja lett. 1955. május 18-án a Magyar Nemzet főszerkesztőjévé nevezték ki. 1956. október végén – többekkel együtt – megalakította a Keresztény Demokrata Pártot. 1957-től a Kossuth Lapkiadó Vállalatnál dolgozott, elindította, és főszerkesztőként jegyezte a Hétfői Hírek című lapot, 1962-ben innen ment nyugdíjba. 1945. június 6-án megválasztották a Gestapo Fogházviseltek Köre főtitkárává, társelnöke volt a Magyar–Latin-Amerikai Társaságnak és alelnöke a Budapesti Társaskörnek.